

Sygn. akt IV U 396/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 października 2016r. w S.

odwołania K. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 31 marca 2016 r. Nr (...) - (...)

w sprawie K. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 396/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 marca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej, odmówił K. J. prawa do renty socjalnej, bowiem Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 22.03.2016r. nie stwierdziła u niej całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła K. J., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu ubezpieczona powołała się na występujące u niej od urodzenia liczne schorzenia narządu ruchu oraz pojawiające się od 2013r. dolegliwości związane z przewodem pokarmowym, które powodują, że jest osobą niezdolną do pracy. Do odwołania dołączono dokumentację medyczną (odwołanie z załącznikami, k.1-7 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 8-9 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona K. J., ur. (...), w okresie od 1 maja 2012r. do 31 stycznia 2016r. była uprawniona do renty socjalnej na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 13 lipca 2012r. oraz z dnia 31 lipca 2013r.

(decyzja z dnia 13.07.2012r., k. 8 a.r.; decyzja z dnia 31.07.2013r., k. 12 a.r.). W dniu 5 lutego 2016r. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty socjalnej na dalszy okres (wniosek, k. 13 a.r.). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 4 marca 2016r. nie uznał wnioskodawczyni za całkowicie niezdolną do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 4.03.2016r., k. 16 a.r.). Z uwagi na złożony przez ubezpieczoną sprzeciw od w/w orzeczenia, sprawa została przekazana do rozpoznania Komisji Lekarskiej Zakładu. Po przeprowadzeniu badania Komisja Lekarska rozpoznała u K. J. następujące schorzenia: wrodzone biodro szpotawe prawe ze skróceniem kończyny o 6 cm (stan po leczeniu operacyjnym w 1997r. i 1999r. z zachowaną funkcją podporową i lokomocyjną kończyny), zespół wad układu kostnoszkieletowego – dysplazja czaszkowo – obojczykowa, chorobę refluksową przełyku z zapaleniem przełyku, nadżerkowe zapalenie błony śluzowej żołądka. Orzeczeniem z dnia 22 marca 2016r. Komisja Lekarska ZUS nie uznała ubezpieczonej za całkowicie niezdolną do pracy (orzeczenie Komisji Lekarskiej z 22.03.2016r., k. 18 a.r.). Powyższe orzeczenie stało się podstawą wydania zaskarżonej decyzji z dnia 31 marca 2016r. odmawiającej ubezpieczonej prawa do renty socjalnej na dalszy okres (decyzja z 31.03.2016r., k. 19 a.r.).

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej (Dz. U. 2013r. poz. 982 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia, w trakcie nauki w szkole lub szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia albo w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Przy określaniu niezdolności do pracy z mocy art. 15 pkt 1 w/w ustawy odpowiednie zastosowanie znajduje art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy emerytalnej niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty socjalnej wymagało ustalenia, czy K. J. po dniu 31 stycznia 2016r. jest nadal osobą całkowicie niezdolną do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed 18 rokiem życia lub w trakcie nauki w szkole. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłego lekarza ortopedy, bowiem chorobą wiodącą u ubezpieczonej jest schorzenie narządu ruchu (skrócenie kończyny dolnej prawej z dysfunkcją chodu w wyniku wady wrodzonej stawu biodrowego prawego). Po przeprowadzeniu badania ubezpieczonej oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną, biegły rozpoznał u wnioskodawczyni następujące schorzenia: wrodzoną szpotawość stawu biodrowego prawego, stan po osteotomii międzykrętarzowej w dzieciństwie, skrócenie długości prawej kończyny dolnej 3 cm, boczne czynnościowe skrzywienie kręgosłupa lędźwiowego. W ocenie biegłego stwierdzone dolegliwości prawego stawu biodrowego i kręgosłupa lędźwiowego mogą stanowić przeciwwskazanie do wykonywania ciężkiej pracy fizycznej, a zwłaszcza pracy wymagającej podnoszenia i przenoszenia cięższych przedmiotów, a także dłuższego przebywania w pozycji stojącej z wymuszonym pochyleniem do przodu. Nie ma jednak przeciwwskazań do wykonywania lżejszej pracy fizycznej lub pracy biurowej. U ubezpieczonej w okresach nasilenia dolegliwości bólowych można stosować leczenie rehabilitacyjne i farmakologiczne w ramach krótkotrwałego zasiłku chorobowego. Zdaniem biegłego lekarza ortopedy nie występują objawy, które kwalifikowałyby wnioskodawczynię do całkowitej niezdolności do pracy, zaś stosowanie obuwia wyrównującego skrócenie prawej kończyny dolnej zmniejszyłoby dolegliwości bólowe układu ruchu (opinia biegłego lekarza ortopedy, k. 15-15v a.s.).

Analizując sporządzoną w sprawie opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i obiektywny dowód w sprawie, jest spójna, logiczna i należyście uzasadniona. Nadto została sporządzona na podstawie dostępnej dokumentacji medycznej, jak również po przeprowadzeniu badania K. J. w szczególności pod kątem sprawności narządu ruchu. Ubezpieczona nie zgadzała się z opinią biegłego ortopedy, lecz nie zgłosiła do niej żadnych merytorycznych zastrzeżeń ani też nowych wniosków dowodowych. Zdaniem ubezpieczonej nie jest ona osobą zdrową i powinna mieć orzeczoną chociaż częściową niezdolność do pracy. Podkreślenia jednak wymaga, że przesłanką uzyskania prawa do renty socjalnej jest posiadanie całkowitej niezdolności do pracy z powodu naruszenia sprawności

organizmu, które powstało przed 18 rokiem życia lub w trakcie nauki w szkole, zaś sama częściowa niezdolność do pracy nie dawałaby podstaw do ustalenia prawa do wnioskowanego świadczenia. Na marginesie należy wskazać, iż sam fakt braku możliwości znalezienia pracy w zawodzie kosmetyczki (bo jak wskazała ubezpieczona skończyła kurs kosmetyczny) nie stanowi okoliczności uzasadniającej przyznanie prawa do renty.

Wobec całokształtu okoliczności sprawy Sąd – za dowodem z opinii biegłego lekarza ortopedy - uznał, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy w rozumieniu art. 12. ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Brak przesłanki niezdolności do wykonywania jakiejkolwiek pracy skutkuje tym, iż K. J. po dniu 31 stycznia 2016r. nie spełnia warunku określonego w art. 4 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej do nabycia prawa do wnioskowanego świadczenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.